

ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ ΓΕΝΑΤΟΣ ΧΟΡΤΑΣΜΕΝΟΣ

X

Kod. AF 2836, olim 98; Ms. 367, f. 29.

- Plutarchi de virtute et vicio,
- (3) De puerorum educatione
- (24^r) Quomodo quis suos in virtute sentiat profectus
- (43^r) De serenissimis vind.
- (81) De capienda ex iniunct. util.,
- (193^r) Quoniam adolescentes postas quidire debent
- (179^r) De se ipsum citha ^{ab amico} laudato, internoscatur
- (195) De cohib. irae,
- (216) De curiositate
- (230^r) Detract. animi
- (253) De vitiioso pudore
- (267) De fraterno amore
- (292) De garrulitate
- (314) De fortuna.

Chartae. cm. 16,6 x 12, ff. 318.



ΑΘΗΝΑ

S. XIV in.

Fuit enim iωνιον vocatio των χορτασμένων (ita post indicum in custodia folio et summo marg. I²).

~~Xορτασμένος~~ quidam scripsit cod. Vatic. Gr. 1059 saec. XV, ap. Ueber, Symb. ad hist. astron. p. 3, monachi Iωνιον των χορτασμένων, nobis abinde non noti, traditur οὐρανογραφία rhetoriconum in cod. Riccard. 58 saec. XV

Kod. 58 (3 II. 28)

1. tit. Σύνταξα λοι πλην την οι σοφωτήν ιρρονοάχοις νερον Ιωνίον των χορτασμένων, είτα Αρθοντος προπρανοάχοις αποσημεῖται (sequuntur Rhetorical et Scholastica).

2. Τισ ονομάτων διάλογον (Ευούσιον ονόματα της οράσιτος Εργοπλευρής δικείν - ηλα το διανινον οι τοις),

3. Πώς οι πραγματεύθη τὰ οράσιτος (Εαν αὐτον οὐ λανθάνει ποτε τελειαν παραχρεαδύν)

4. Διαλόγοι της πραγματεύσης (Παραχρατινοί αἱρετοὶ νοικιῶν [pr. νοικιῶν] διναιῶν etc. - οις διηνοθήσιν) ονομίσιν φιλίαν; sequuntur

4^o sq. definitiones etc. τίθοται την οράσιτον).

E. Rostagni e N. Festa: Indice de Codici Greci Laurenziani I Conventi Suppressi in Studi Italiani di Filologia Classica T. I. 1893 n. 140, p. 230

G. Vitelli:
Indice de Codici
Greci Riccardiani

Aiolo,
T. II 1894
v. 508 - 509, p. 570

(αναδοτεί)

5^v. Περὶ τῶν συντίκετων ταῖς σολαισιν ωραῖα (ράβδα) (Τὸ παραχρεπίουν γίνεται μάζα
τρόπους δὲ τῶν διὰ χρονίαν δημοσιῶν ὄντων, οὐ διὰ τοῦ ναιοῦ ἐπέρα [rec. super-
scr. italica])

6^v Rhetorices definitio cum explanat., ρύθμια τίδη, etc.

(7 ηταρούλαις διὰ τὸ συγβούλευτον τοῖς διατάξεσιν τοῦτον, τοῦτον, δικαιώ-
etc.)

7^v τὸ πανηγυρικὸν αὐτὸν ὑποδιαίρεται etc.).

8 Εἰτε τὸ περὶ στάτους Έρμον (Περὶ τῶν ἡγεμονίων προσφίλες τὰ ἴστινοις
προσφίλες τοιαῦταν εχεῖν τροποτάρ — αὐτὸς διὰ χρόνον εἰν τοῖς θρησκείαις
ἀναστάσις μητὸν ἔχει τὸ πανηγυρικόν).

10^v Σύμφωνα διὰ τῶν προσφίλεων εἰν προστάσισις etc.

11^v Περὶ διηγήσεως καταρροήσιον etc.

12. Περὶ ἱππηρηγίας, ἥρκασιν, ἵνθηματος etc.

13. Περὶ λέπτων λόγων σχημάτων: Οσα τῶν ἱππηρηγίατων — μαθήτης λέπτους ἀναστάσιμου,

14. Εἰτε τὸ περὶ ἴδιων (Διατροπή, αἱ σαρκίνεια, β. αἴρεσις etc.)

14^v Προστάτης Ερυθρίνους προμαχολαζομένος τοῦ περιπάτου. Εἶταρ ἄλλοτε
ἔντοποι — οὐτε εἰν τῷ ἀπολογητικῷ (sc. Greg. Nazianzeni) θλαυρὸν τοῦ χρυσοῦ· ματὶ τὸν
οὐρανούπιον, διὰ τοῦ ἀντιστατικοῦ τῷ οὐρανοῖς τοῦ ματὸν θεοῦ χάρις: ~

33^v Τοῦ αὐτοῦ, εἰ τῆς Αριολογίας ρύθμιοντος ἀποδοκιμώσεις (Ρύθμιον τοῦ δύναμος
θεωρητικοῦ — αὐτὰ τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ, τίμην, ακούσατε, ἔχετε, ορίστε). Τίκτος τοῦ Αρι-
ολογίους ρύθμοις ουραγεῖται.

42^v Εν τῷ αριτί Αδηφαρδοῦ ρύθμιον τοῦ αὐτοῦ Αριολογίου (Τρία χίλια πολι-
τευόντων τοῦ λόγου — τοῦ δια τοῦ σοφίας φρόντος ἀνδράτη σωμάτου ματοσόνιον).
Τίκτος τοῦ λόγου.

46^v. Στίχοι εἰτε τὸν Φαληρά (Ατταῖς γενέτης ματὸν τοῦ θεοῦ, φάσει
φανταρίων); εἰτε XV versus politici.

16. Ιαύλος ιαύλος εἰτε τὸν Φαληρά (Τοῦ πνευματικῆς θείας λόγα ματὸν —
τοῦ πάντα γενέτης ματὸν τοῦ θεοῦ):
εἰτε XXVIII senarii

47 Χρονῶν τοῖς ἀναργίαιν τοῖς ρυθμοῖς τὰς ταῖς θεοντιστοῦτος χραφάται, οὐα δι
τοῖς πολλοῖς ἀδικαϊστα διεψήσαι etc. Βίβλος χραφάται τοῖς χριστοῦ τοῖς διαδ.
τοῦ ματὸν θεοῦ τοῦ πρωτοτοῦ αρχαρίου μεταχρόνος — αὐτὸν αὐτὰ ματε
ἀρθρούτιον διεψήσαι, μηδὲ διαρροή όλογον χρωτεῖσθαι οὐτε, διεταῖται πρωτοτοῦ:
αὖτε, etc.

47^v Οὐτε λίνη ρυθμὸς χρυσοῦς (sc. Johannes Chrysostomus), τὸ γελάχιστον ἀδικαϊστον
αὐτοῦ ρυθμοῦ, ματα μάτην τινα, τρέπετο μετρημένοις τοῦ θεοτάτου χραφάται etc.
οὐδὲ πάντα τινα χρονοτετράδον τοῦ πρωτοτοῦ, ματα μάτην μάτην ματοπλεύτην
ταῖς ταταῖς πέχεται etc. οὐτε πάρα οὐθενὶ χριστιανός δικαίωται: εὐλογή

A

- Consentit fere initium cum Euthymii Zigabeni prologo in psalmos;
 Ipse Zigabeno laudatur f. 47^r verbis
 τοιχαρον τὸν αὐτὸν καὶ ἡγίετ προθυμία χρονίεσσον, μόλις τὸν ονταναχθέντα
 ταύτην, οὐ γάρ τὸν μακρινὸν καὶ αὐτὸν, ταύχηναρχεῖται καὶ ἄλλος προ-
 τεύεινται τὸν ζητανόντα θετα σορτοῦ ετε.
- Chartac. cm. 22.4x16; ff. 47; s. XV

Igratior Xoplaonidōr

Cf. cod. Vatic. Regin. Gr. 6; Stevenson p. 45q. ? Endpaper.

Cf. Catal. Codicum Gr. Bessarionio ap. Lauri, Delic. Erudit. VIII, 1740, p.
 XXVIII et 130.

Kwdf 142 (II E 9)

2 Euclidis Elementorum libri I-XIII: plura scholia et
 schemata manus prima, nonnulla margini recentior ap-
 posuit.

F. 113 ad finem libri IX manus prima haec rubr. exaravit:
 +) τῶν παραχρινῶν τολεπονῶν χορταουίνον: ~
 (Cf. cod. Laur. Cour. 3002. 26 in Studi Italiani I 141)
 +) τὸν πρωτότοπον ιδεῖται ἐπιστολήν(α)τος ἰπέρχε
 πρωτίστονος τὸν ἀρχολόγον τοῦ Θ(εοῦ) γράφειν ιδεῖται
 πλαισίονος καὶ νικητὴν βαθρανῶν — ιδεῖται τίταν τοῦ περὶ
τούτοις καθητῆναι τονιστῶν τυθίσθαι. ~

Chartac., cm. 25x18; ff. 1 (vac), 2-216 s. XIV-XV

Pars f. 170 in qua olim fortasse legebatur possessoris nomen vel
 simile quid, resecta est

Kwdf 3637.

1^o πιναγτὸς παραχρονίς biblio.

2 τὸν χαρινὸν περὶ τὸν τὸν ἀνθεψίον πλανάσσεται (Τρίτη παράτω
 λογικὸν τοῦ βιον ἵραρχον) διατάσσεται — καὶ τὸ βραχιό-
 τον πάντη ταύτη τοῦτον τὰ πάντα sequitur ὅπεριτον ἔντει.
 Χειρὶς ἀριστερῆς τὸ δέσος καθῆται — ουρανοτόνος ιατέρος
 τὸ θριάμβον φέιλε)

9 excerpta varia philosophica δὲτον αἰθίθονον ἐπιναρθη-
 πιναρθητε — τὸν ὑπονομίον τοῦ ἄλλο οὐρανούλοτον (in manu.
 Θίνη sc. Thomas Aquinatis);

(κανονικό)

Vittorio
Puntori:
Indice dei
Codici Greci
della
Biblioteca
Esbense di
Modena
ms. 142 (II E 9)
Ms. 142
s. 4 1896
v. 474

Alexandro
Olivieri e
Festa
Nicola'
Indice dei
Codici Greci
delle
Bibliothecae
Universitatis
Comunale di
Bologna
Kwdf 3637
Alibi
s. 3, 1895
v. 461-462

- 9^v ἀπὸ λιτογραφίου τὸν τόπον γέμει ἀποδοθέσαι (ἱδρυχα τοῖς, ἡ
τετράδιτη λοιπή ἐπουρανία καθαρὰ μᾶλις ἀστά).
- 10 ὅλη ἡ λίμνη δέρπονται εἰκόνες εtc.
- 10^v ὅλη τὸν θρόνον ἔδεινται ἀπόφοιτοι εἰκόνες τῶν οὐρανῶν etc. (in marg. Θωνᾶ);
- 12^v ὅλη τὰ στούντια καὶ τὰ καλύπταν οὐρανού περιβάλλεται εἰκόνες etc.
- 13 excerpta ex Augustini libris (De Trinitate), in linguan Graecam con-
versis: latine ap. Migne, Patr. Lat. 42
- 18^v aliud excerptum ἢ τὸν διάτοικον θρόνον ἀπόλονον νοῦν - ἡ αράτη
εἰκόνη αὐτοῦ ἐμμένεται (in marg. Θωνᾶ). Sequitur ὅλην γαρ ξαῖταιον - ὁ πανός
αἰρόντων αὐτούς
- 19 Basilius Magni ad invenies de legendis libris gentilium (M. 31 pp. 564-580).
- 23^v Aelii Aristidis monodia de Smyrna (Oxoniae 1730, pp. 260-263);
- 24 eiusdem oratio de Smyrna ad reges Romanorum (ib. pp. 512-516).
- 25 eiusdem palynodia de Smyrna restaurata (ib. pp. 263-269).
- 27 Basilius Magni liber de vera virginitatis integritate ad Leontium
Melitenensem episcopum (M. 30, pp. 669-809).
- 53 ἀπαρογέννητον τὸν ωραῖον οὐρανὸν εἰκόνας εἰποτεροτατού
— εἰς εἰανούς φαγεῖσμα.
- 54 Synesii de insomniis (M. 66 pp. 1281-1320) cum Nicophori gregorae expla-
natione marginali et interlineari (ib. 149 pp. 521-642).
- 80^v computatio τῶν ιδεανῶν μετανοῶν ab anno 570^v, 1 v. i. (= 1352).
- 81 excerpta (in daedope maligra)
- 83 Προταῦτην τὴν λιτογραφίαν παρακαλεῖται ἀποδοθέσαι, ἐπομένην
τούτην αἰτεῖταις ("Οἱ ἀναγνώσταις τοι, τοῦτο τὸν εἰδονοῦσται τὸν τοῦ
λόφου τὸν πανούστον, καθάριν εἰδοῦσθαι μεθυγάλιον μέτρον — οὐδενία
εἴδετε τοῦτο, τοῦτο μέτρον δολίτης ἀνάγοντος εἴδετο πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦτο
ἀποδείγμα, ὃν ἡ ἀποδούλιον εἰδούσην, πρέστος ἀποδεικνύει πρᾶξη).
- In marg. sup. alia manus exaravit titulum
τοῦ οὐρανοῦ βέτας μεροῦ ἵψαντος τὸν χορεατῶν.
- 120 τοπίον τὸν οὐρανοῦ οὐδοχρόνων (αὐτοῖς μεντοῦνται quam in edit.
Zanetiana. Venetiis a. 1536 pp. xxxxiv-xxxxv).
- 123 προταῦτην λιτογραφίαν
- 125^v ὅπερ τοῦτον μεγαλωδέστερον εἰκόνας εἰστερπόνται τῷ περί
βιβλίῳ τῆς πλατείας
- 131 τοῦ λοτοῦ οὐρανοῦ ἀνέγοντος (Τειρανίδην Κρόνον τὸν οὐρανόν, οὐ
οὐνακτονόν — οὐνακτονόν τοῦτον τὸν πλατείαν εἰστερπόνται (sic)
τοῦ λοτοῦ οὐρανοῦ).
- 138 <Davidis vel Eliae> Προταῦτην οὖν τὸν εἰδονοῦσται τὸν λόφον
πλατείαν (Οἱ τοῦ λοτοῦ εἰδονοῦσται δέρπονται εἰς τὸν προτότον θεόν μαί
τα προτιμότερα τὸν εἰδονοῦσται, μᾶλις ἡ παρούσα πρᾶξη); cf. coh. Laur. LXXII
(ἀνοδόστις)

- 1 ap. Bandini III p. 25, Busse, Porphys. Isagog. etc. p. xxxvi 299.
- 164 Διαφορία ρήσοντος σοφοῖς τηρεῖται διατάξεις. οὐ γὰρ κόπος αὐτοῦ
εἶναι - ἵππος εἰποτες περιλαμβάνει τὸ λόγον ὑπό τοῦ διατάξεως
οὐδὲ φύσιον. - (in indice f. 1v haec inscribuntur εἰγένοται, εἰ τοῦ αὐτοῦ
τῆς διατάξεως γέγενε).
- 166^v ἀποκαλύπτειν πράξεις (Οὐ δύνεται λύπης, οὐδὲ μεταφοράς τοῦ
εἰδώλου τοῦ λόγου - οὐδὲ παραπλήσιας τοῦ λόγου λινή τεχνοτεχνία).
- 170 Porphyrii Isagoge cum scholis.
- 177 Aristotelis liber de praedicatione et commento cum scholis.
- 194^v ejusdem liber de interpretatione; cum scholis et cum commento.
- τοῦ Σωκράτους Φυλάκων insectiones IIam 399.
- 216 ejusdem Analytica priora ab initio usque ad v. οὐ in loco αὐτοῦ
ορθαγαντοῦ, ναὶ τρόπος αδικίου, οὐ in loco εἰληφαντοῦ (A 7 p. 29^b 28)
cum scholis.

Chartae. cm. 28.9 x 19.2

S. XIV scriptae sunt, ut videbim, duo librarii ff. 2-53, 81-82, 166^v
- 169, 6 cetera.



ΑΚΑΔΗΜΙΑ